

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Valerii Reginaldi Bvrgvndi Seqvani E Societ: Iesv,
Praxis Fori Poenitentialis**

Ad Directionem Confessarii, In Vsv Sacri sui muneris ...

Regnault, Valère <1543-1623>

Mogvntiæ, 1617

Cap. 21. De effectis suspensionis,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78477)

CAPVT XXI.

De effectis suspensionis.

SUMMARIUM.

- 31 Violatio suspensionis peccatum est suo genere mortale.
- 32 Eadem facit dignum, tum depositione, tum modo à beneficio, sed etiam ab officio, tum excommunicatio.
- 33 De irregularitate quam inducit regula, cum sua limitatione.
- 34 Aliquot dubia ad eandem irregularitatem pertinentia.
- 35 De dubio, an suspensus nisi poeniteat, aut nisi satisfaciat, incurrat irregularitatem violatione t. l. s. suspensionis.
- 36 Suspensus ab inferiori ordine suscipiens superiorem, non incurrit irregularitatem.
- 37 Episcopus suspensus à Pontificalibus quatenus incurrit irregularitatem vtendo illis.
- 38 Violantis suspensionem excusatio ab irregularitate.

PRÆTER primarios suspensionis effectus priuandi vlu officij, vel beneficij Ecclesiastici, de quibus in cap. 2. dictum est; tanquam secundarij ponuntur sequentes.

PRIMVS est, quod exerecens aliquod munus, à quo suspensus est, committat peccatum suo genere mortale. Quod Nauar. in Enchir. cap. 27. num. 163. probat argumento cap. 2. De maiorit. & obedient. quod habet, venientem contra decretum, vel constitutionem Episcopi debere excommunicari: vnde sequitur peccare mortaliter; quandoquidem nemo est excommunicationi obnoxius, nisi ob peccatum mortale. Id vero locum habet maxime, cum decretum ipsum, constitutiove annexam habet censuram Ecclesiasticam quia tunc violatio illius non caret scandalo, aut saltim periculo scandali, ob speciem contemptus auctoritatis Ecclesiasticæ; ex qua profectum seuerum præceptum, quale est quodcumque factum sub censura, parui fieri ostenditur.

Hic notandum occurrit, suspensio non denunciatio licere multas actiones officij à quo suspenditur, si eas faciat ad petitionem aliorum fidelium, quibus tale obsequium debeat; siue ex charitate ob eorum necessitatem; siue ex iustitia, obligatus illis ex contractu, aut ex quasi contractu. Nam priuilegium per Extrauagantem Ad euitanda, fidelibus ipsis concessum non vitandi suspensum non denunciatum: quid aliud concedat, dici nequit. Nam cum suspensio non sit censura priuans communicatione hominum (in quo differt ab excommunicatione) nihil est, quod isdem fidelibus quoad ipsos concedat: ergo concedit quoad suspensum non denunciatum. De qua re Suarez tomo 5. in 3. part. disputatio. ne 28. sectione 5. a. n. 4.

SECVNDVS effectus est, quod quis scienter violans suspensionem celebrando diuina, deponendus sit non modo à beneficio, verum etiam ab officio, iuxta Cap. Vt Clericorum, De vita & honest. Cleric. §. Si quis. Vbi in confirmationem glossa, ad verbum, Deponatur, inducit Cap. Clerici, & Cap. Latores, De Clerico excommunicato; quæ mentionem quidem expr. s. lam faciunt de excommunicato, & interdictione celebrante diuina officia; sed ob identitatem rationis merito ad suspensionem accommodantur. Addit eadē glossa exceptionem: Nisi probabili ignorantia excusetur, quam significauimus per aduerbium Scienter, & habetur ex Cap. Apostolica, De Clerico excommunicato.

TERTIVS est, quod suspensus, qui per contemptum, & superbiam scienter violat suspensionem qua irretitur, sit excommunicandus, iuxta cap. 2. eodem titulo.

QUARTVS est, quod quis violans suspensionem fiat irregularis, ex cap. 1. in fine, & Cap. Is cui, De sent. excommunicati in 6. ex cap. 1. §. finali De sent. & re iudicata, eodē libro.

Vbi aduerte regulam generalem esse, vt habet Felinus ad Cap. Apostolica, De exemptionibus. num. 13. nullam suspensionis violationem causare irregularitatem, nisi e. sit suspensionis à diuinis. Quam Sylu. in verbo Suspendio quæst. 5. 1. principio, Tabiena eod. verbo num. 10. in principio, Conar. ad Cap. Alma mater, par. 2. §. 2. num. 3. & ad Clemen. Si furio-

sus, 1. par. §. 1. num. 1. & Nauar. in Enchir. cap. 27. num. 163. censent restringendam ad solam violationem suspensionis ab actibus peculiaribus alicuius ordinis, quo initiatus sit is qui suspenditur: itant, inquit, Naua. exercendo alium actum, etiam Ecclesiasticum, & ad officia diuina pertinentem (qualis est psallere in choro cum aliis, canere Litanias, & Responsoria defunctorum, aliusque eiusmodi) non incurrat irregularitas. Pro quo faciunt quæ tradit Suarez tomo 5. in 3. par. D. Thomæ disp. 26. sectione 2. num. 3. & tribus sequentibus.

Perinde autem esse in hac re, siue tales actus peculiare sint maiorum, siue minorum ordinum, idem Nauarrus addit ex communi sententia. Simil admonens id esse de vtrif. que intelligendum prout solemniter exercentur: vt sensus sit; omnem & solum eum, irregularitatem incurrare ob violationem suspensionis, qui suspensus ab actibus peculiaribus alicuius ordinis, id est, quorum exercendorum peculiaris potestas traditur in collatione eiusdem ordinis (prout Nauar. ipse ibidē interpretatur) illos exercet solemniter, id est, tanquam initiatus illo ipso ordine, cui peculiare sunt. Et ita ex communi quoque sententia eodem teste; si quis aliquos tales actus exerceat tantum sicut laicus: vt si in extrema necessitate absq; apparatu Sacrodotali baptizet, canet Epistolam sine manipulo, non incurret irregularitatem. Aduerte obiter, quod Suarez notat in sequenti numero 7. & 8. ob communicationem cum suspensio ab officio, nullam incurri poenam Ecclesiasticam: quia non inuenitur à iure imposita; nec suspensio priuat per se communicatione cum aliis, sicut excommunicatio.

Explicatio aliquot dubiorum de effectibus irregularitatis.

EX his nonnulla dubia solui possunt. Primum est. An si suspensus ab ordine inferiori exerceat actum superioris ordinis, non modo peccet, sed etiam irregularitatem incurrat? Respondetur, cum suspensus ab inferiori ordine, sit etiam à superiori, iuxta antedicta numero 15. ipsum incurere irregularitatem, prout visum est Angelo in verbo Suspendio 3. numero 3. circa medium.

SECVNDVM est. An suspensus ab ordine sub tali forma, donec poeniteat; exercendo actum ordinis ante poenitentiam, fiat irregularis? Respondetur, talem sententiam non inducere suspensionem, que sit censura Ecclesiastica, de qua agimus; sed continere solummodo declarationem suspensionis, qua de iure quind ab exercitio ordinum infectus peccato mortali arceatur. Vnde quia violatio illius non est violatio censura; non inducit irregularitatem. Ita Syluester docet in verbo Irregularitas quæst. 27. Si opponas frustra ferri talem sententiam, si ad debitum iure diuino nullam nouam poenam inducat. Respondetur hunc usum habere, vt ille in quem fertur magis timeat ingerere se indigne tali exercitio: dum non modo interius per conscientiam admonetur; sed etiam exterius per Iudicem.

TERTIVM est. An sit idem sciendum de eo qui suspenderetur ab ordine sub hac forma: Donec satisfeceris? Cui Sylu. in ead. quæst. respondet negatiue, etiam si aliqui, vt ipse tangit, affirmatiue responderint. Videtur vero adhibenda distinctio: nam si sententia suspensionis talis sit, quæ intelligatur de satisfactione facienda Deo, ordinata ad delendam culpam (vt intelligi posset ea quæ iuxta Cap. Si quis amado distin. 81. & Cap. Sicut ad extirpandam, De cohabit. Cleric. & mulierum, ferenda est in concubinarium, donec veniat ad satisfactionem) idem quod de præcedenti, statui potest de præfenti dubio; cum talis satisfactio vix differat à poenitentia.

Si autem intelligatur satisfactio, quæ est actus iustitiæ, per se respiciens proximum, & dicitur restitutio (prout intelligenda est suspensio in Clemen. 1. De decimis, qua ab officijs, & beneficijs suspenduntur quidam Monachi, donec satisfaciant illis Ecclesijs quas fraudauerant) aliter sciendum esse patet: quia talis sententia non potest censeri tantummodo declaratio iuris diuini, ab vlu ordinis argentis contaminatum peccato mortali; quandoquidem ad resarciendum incommodum temporale proximo illatum; perinde statuit nouam poenam quæ censura sit Ecclesiasti-

ca, ac si absque addita restrictione, Donec satisfeceris, prolata esse illa ipsa sententia. Vnde fit vt ob violationem illius non minus quam alterius suspensionis ab ordine, irregularitas incurrat.

36. **Q**UARTVM dubium est. An ille qui suspensus ab inferiore ordine quo initiatus est, vt à Subdiaconatu: si superiorem vt diaconatum, durante ea suspensione suscipiat irregularis fiat? Respondetur, si in ordinatione nullum actum exerceat ordinis à quo est suspensus, vt v. g. suspensus à Subdiaconatu in susceptione Diaconatus non cantet Epistolam solemniter: sed solum gerat se pro Subdiacono, in habitu Subdiaconi non incurrare irregularitatem: sicut nec si in solemnibus supplicatione, in eodem apparatu incederet inter eos qui sunt initiati eodem ordine. Ratio est quia id non est exercere actum proprium Subdiaconi, sed solum ferre illius insignia: siue vt solemnitate actus, seorsim ab eodem actu. Cum igitur iuxta antedicta ad irregularitatem incurramus ob violationem suspensionis, requiratur exercitium actus eiusdem ordinis cum solemnitate: fit vt sicut exercitium actus eiusmodi sine solemnitate, non sufficit ad irregularitatem incurramus; ita nec solemnitas sufficiat sine exercitio, actus: debentque ad id simul concurrere actus proprius ordinis, & solemnitas spectans ad substantiam eiusdem actus: sicut concurrunt in Subdiacono canente cum manipulo Epistolam.

37. **Q**UINTVM dubium est. An si Episcopus suspensus à Pontificalibus, in illis celebret incurrat irregularitatem? De eo Angelus *Suspensio* 3. num. 3. referat Hostiensem sensisse non incurrare. Ipse vero, vt & Nauar. in *Enchir.* cap. 27. numer. 163. sensu incurrare. Explicandum autem videtur declaratione nominis *Pontificalibus*, quo intelligi possunt vel apparatus Pontificales, vel actus proprii Episcopi. Licet enim controuersia sit vtum Episcopus sit ordo diuersus à Sacerdotio, an tantum eius extensio: conuenit tamen inter omnes, Episcopum habere aliquam potestatem ordinis supra Sacerdotem: & per consequens habere aliquos actus ordinis proprios, vt sunt conferre ordines, benedicere Christum, nonnullique alij. Si ergo sensus propositi dubij sit, an celebrans in apparatu Pontificali incurrat irregularitatem, negandum est incurrare (etiam si peccet vsurpando solemnitate à qua est suspensus) quia talis apparatus non spectat ad substantiam celebrationis, sed solum ad solemnitatem, ad hoc institutam, vt augetur populi deuotio, & reuerentia erga suum Prælatum.

Vbi aduerte, quod tunc solemnitas, seu apparatus censetur spectare ad substantiam ordinis, à quo quis suspenditur, cum declarat actum cui adhibetur, exerceri tanquam officium proprium talis ordinis, prout apparatus tunicellæ cum manipulo declarat tantum Epistolæ tanquam officium proprium Subdiaconatus. Si ergo durante suspensione ab aliquo ordine, apparatus eiusmodi vsurpetur exercendo solemniter actum eiusdem ordinis, incurrit irregularitas iuxta antedicta: non item alias, nempe quando apparatus ipse ad substantiam actus non spectat: sicut apparatus Pontificalis non spectat ad celebrationem Missæ, constat: quia non declarat illam exerceri tanquam officium proprium Episcopatus, quando quidem est Sacerdotij propria: adeo ut Episcopus non nisi vt Sacerdos Missam celebret: quodque dicitur Pontificaliter celebrare non est quod exerceat officium proprium Episcopatus, sed quod in celebrando utatur pompa concessa Episcopo, ad excitandam erga ipsum reuerentiam populi.

Quod sensus propositi dubij sit; vtum si suspensus à Pontificalibus celebret Pontificaliter, id est, exercendo actum aliquem proprium Episcopatus & conferendo ordines, irregularitatem incurrat, concedendum est incurrare congruenter antedictæ regula.

38. **Q**UAM aduerte ex Maiolo lib. 3. de irregularitatibus cap. 19. n. 16. non habere locum in eo qui accessit ad celebrandum sine vlla conscientia suæ suspensionis, recordatur vero illius in ipsa consecratione, vel post consecrationem, vel ante quidem, sed sine scandalo nequit desistere à celebratione. Talis enim sine scrupulo irregularitatis potest persequi Missam, quæ præceptum de integritate sacrificij & vitando scandalo est de iure diuino, cui cedit ius humanum à quo est suspensus.

CAPVT XXII.

De interruption & cessatione suspensionis.

S V M M A R I V M.

39 *Suspensio è nulla redditur per procedentem appellationem.*

40 *Quando interruptatur per appellationem sequentem.*

41 *Quorum auctoritate interrupti possit suspensio.*

42 *Suspensio sub conditione, cessat hac cessante.*

43 *Simpliciter lata requirit absolutionem: qua, à quo dari possit.*

44 *Potest ab Episcopo, quando à iure lata fuerit ob contumaciam, nec reseruata: non item quando lata fuerit in penam delicti commissi, nisi illud sit adulterium, aut aliud iniuriosum.*

45 *Ratio talis differentie.*

46 *Parochus non potest in tali suspensione dispensare nisi ex delegatione.*

47 *Forma absoluedi à suspensio: ne.*

48 *Cautio iuratori adiungenda absolutioni à suspensione.*

49 *Non vt absolutio ex communicatione, sic absolutio à suspensione danda est iniurio.*

Prior pars capituli de interrupt. suspensionis.

39. **S**U SPENSIO dupliciter interrupti potest: vno modo per appellationem; altero per auctoritatem Superioris. Appellatio vero quædam præcedit suspensionem, & quædam sequitur: atque illa quæ præcedit, non tam dicitur interruptere suspensionem, quam facere irritam, & nullam quia cum quis appellauit ad iudicem superiorem, iudex inferior non potest amplius procedere in inferèda suspensione: ita ut illata post appellationem nulla sit, prout Nauar. in *Enchir.* cap. 27. numer. 165. deducit ex Cap. Is cui, §. finali De senten. excommunic. in 6. & ex Cap. Ad hæc quoniam, De appell. In quibus mentio quidem tantum est excommunicationis, & interdicti: sed in suspensione est eadem ratio. Quod tamen aduerte accipiendum cum exceptione casuum, de quibus in iure habetur vt appellatione postposita, possit iudex procedere, aut etiam in quibus appellatio euidenter iniusta est, seu friuola, nec probabilis, prout habet Sylu. in verbo *Suspensio*, num. 3. & ratio est: quia remedium appellationis introductum est, vt oppressorum leuamen esset, non autem vt malorum patrocinium, ex Cap. Ad nostram, De appellationibus.

40. **P**er appellationem autem quæ sequitur latam suspensionis sententiam, suspensio ipsa non interruptitur, quando est à mere spiritualibus, vt ab officio, ab ingressu Ecclesie, &c. iuxta Cap. Is cui De senten. excommunic. in 6. iuncta ipsius glossa ad verbum *Sequentem*: cui assentiuntur Panorm. ad cit. Cap. Ad hæc quoniam, nu. 1. Angelus *Suspensio* 2. nu. 1. Sylu. eodem verb. num. 3. Interruptitur autem, vt in 16. addunt, cū suspensio est à temporalibus, vt ab ingressu possessionis, pomerij, horti, &c. nisi aliter suadeat ratio, vt cū necessitas postulat sententiam ipsam executioni statim mādari.

41. **Q**uod si suspensio sit à rebus mixtis, id est, partim spiritualibus, partim temporalibus, ipsa post latam sententiam interruptitur per appellationem ea ex parte qua est à temporalibus, non item ea ex parte qua est à spiritualibus. Sic enim Angelus & Sylu. loco cit. post Host. inquit latam suspensionem à beneficio non interrupti per appellationem ex ea parte qua suspendit quoddam titulum, qui est quiddam spirituale, sed ex ea parte qua suspendit quoad fructus, qui sunt quiddam temporale. Quod exemplum non videtur accommodatum: quia vt cap. 2. documento 8. annotatum est, suspensio à beneficio, non est à titulo, sed solum à fructibus beneficii. Accommodatum autem potest esse suspensio à Pontificalibus, quorum nomine significatur apparatus Pontificalis, qui est temporale quiddam: ideoque suspensio ab illo potest interrupti appellatione facta post illam latam, vt loco cit. post Hostiensem tradit

Panor.

REGINAL
DI
PRACTIS
EDR
E. V